

تدوین تاریخ اسلامی در عهد خلیفه ی دوم (16 ق)

در عصر خلیفه دوم برخی از استانداران و برخی از دورانیشان مدینه لزوم انتخاب تاریخی ویژه برای مسلمانان را به اطلاع خلیفه رسانیدند.

در عصر خلیفه دوم برخی از استانداران و برخی از دورانیشان مدینه لزوم انتخاب تاریخی ویژه برای مسلمانان را به اطلاع خلیفه رسانیدند. عمر بن خطاب که دو سال و نیم از خلافت‌اش می‌گذشت، تصمیم گرفت برای مسلمانان تاریخ ویژه‌ای ترتیب دهد. به همین جهت تعدادی از صاحب‌نظران مهاجر و انصار را گردآورد و با آنان درباره‌ی تدوین تاریخ اسلامی مشورت و گفت‌وگو کرد. امیر مؤمنان علی بن ابی‌طالب (ع) نیز که در آن جمع حضور داشت، پیشنهاد کرد: به خاطر اهمیت هجرت پیامبر اسلام (ص) از مکه به مدینه‌ی منوره، هجرت آن حضرت را مبدأ تاریخ قرار بدهند. غیر از آن حضرت، برخی از حاضران، تولد پیامبر (ص)، برخی سال بعثت آن حضرت و برخی سال رحلت آن حضرت را پیشنهاد کرده بودند. همچنین بعضی‌ها تاریخ رومی (میلادی) و عده‌ای هم تاریخ فارس (فرس قدیم) را پیشنهاد نمودند. ولی عمر بن خطاب پیشنهاد امیر مؤمنان علی بن ابی‌طالب (ع) را اصلح دانست و همان را تأیید کرد و بنا گذاشت که هجرت پیامبر (ص) مبدأ تاریخ اسلامی باشد. پس از آن درباره‌ی ابتدای سال قمری که از چه ماهی آغاز گردد، گفت‌وگو شد. در این باره هم نظرهای گوناگونی ارائه گردید. برخی به خاطر اهمیت ماه رمضان، ابتدای رمضان را و برخی به خاطر اهمیت حج، اوّل ذی‌حجه را و برخی ماه رجب را که در عصر جاهلیت اهمیت ویژه‌ای در نزد عرب‌ها داشت و عثمان بن عفان، ماه محرم را به خاطر این که نخستین ماه حرام است، پیشنهاد نمودند. عمر بن خطاب پیشنهاد عثمان را پذیرفت و دستور داد که نخستین ماه سال قمری را از محرم آغاز کنند.